

lingen bør i alle Tilfælde være ens. Loven omfatter ikke civile.

Naar Militær Retsplejelov § 61, 3. Stykke er særlig fremhævet, er Grunden den, at det paa den ene Side er i høj Grad ønskeligt, navnlig hvis et større Antal skulde blive interneret, at der haves en Adgang til at hævde Disciplinen blandt disse Folk ved en hurtigt dikteret og omgaaende eksekveret Straf, medens der paa den anden Side kan rejses Tvivl om, hvorvidt disse Folk i Virkeligheden kan siges at være „i Felten“, og saaledes uden videre at falde ind under

Militær Retsplejelov § 61, 3. Stykke. For at afskære denne Tvivl er det fundet rigtigst at give en udtrykkelig Bestemmelse.

Det er i øvrigt en Selvfølge, at Lovens Anvendelse vil ske under Respekt af de internationale Overenskomster, men da disse netop paa dette Omraade er meget faa og lidet vejledende, er det fundet rigtigst ikke i Lovteksten at henvise til disse, saaledes som det for Krigsfangernes Vedkommende er sket i Militær Straffelov § 6.